

tutioner og højt miljøbeskyttelsesniveau. Der er knyttet en protokol til traktaten om, at charterets afsnit IV om solidaritet ikke kan skabe rettigheder, der kan håndhæves juridisk i Storbritannien og i Polen med mindre, at disse rettigheder i forvejen findes i de to landes lovgivning.

Lissabon-traktaten lægger samtidig op til, at EU skal tiltræde Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), se TEU art. 6, stk. 2 (art. 6, stk. 2). Dermed vil Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i modsætning til i dag kunne behandle klager over EU som sådan. Det præciseres samtidigt i traktaten, at EU's tilslutning til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention ikke ændrer EU's beføjelser. EU's tiltrædelse sker på baggrund af en enstemmig afgørelse i Rådet, og efter medlemslandenes

efterfølgende godkendelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler, se TEUF art. 188N, stk. 8 (art. 218, stk. 8). Alle Unionens medlemslande har tiltrådt Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Efter konventionen er det alene stater, som kan tiltræde konventionen. Ved protokol nr. 14 af 13. maj 2004 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er der imidlertid indsat en bestemmelse i konventionens artikel 59, stk. 2, hvoraf det fremgår, at Unionen kan tiltræde konventionen. Protokollen træder i kraft, når alle konventionsstater har ratificeret den. Udover protokollens ikrafttræden vil det være nødvendigt at ændre konventionen på en række punkter, inden Unionen kan tiltræde konventionen.